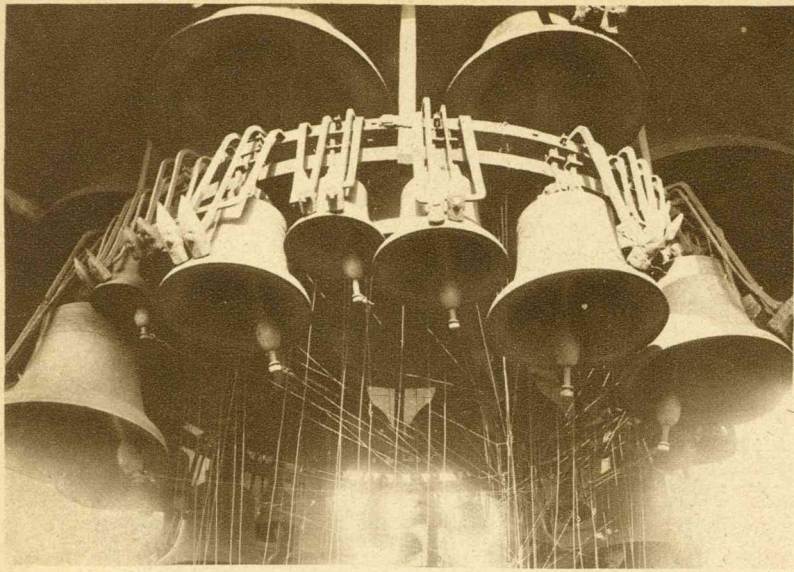
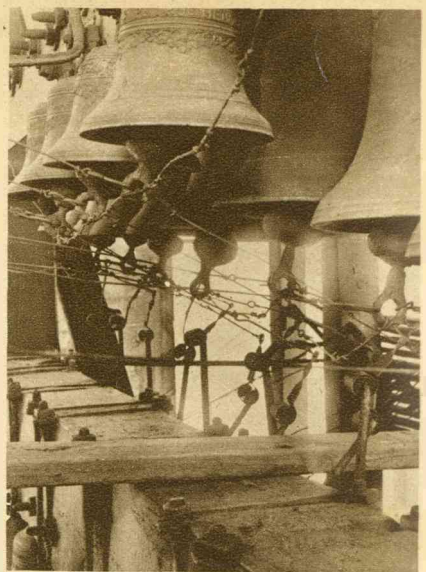

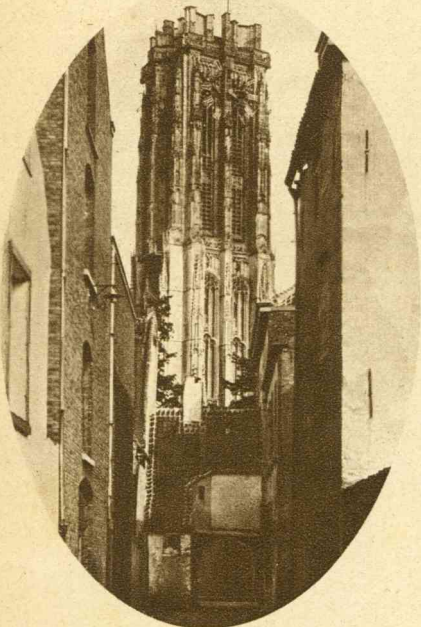

De Carillonsklokken van het Paleis op den Dam te Amsterdam.

Als de klokken :: beieren, :: door W. Heymans.

Bevestiging aan de kiepels, uitgevonden door beroemden Belgischen beiaardier Jef Denyn.

De beroemde St. Romboutstoren te Mechelen, in welken toren een wereldberoemde beiaard hangt.

HET vlaamsche land, die wonderbare noorderstrook van België werd wel eens het beiaardland genoemd.

En geen wonder! Iedere stad van eenig belang beroemt er zich op een klokken spel te bezitten. En op dit oogenblik zelfs sinds een paar jaren reeds, bestaat er een loffelijke nastreving tot verbeteringen heropknapping dier klokken spelen.

Sinds eenige jaren is er zelfs een kunst uit geboren, die genoemd is weldra

rang te nemen naast de andere kunstuitingen en aan welke er dan ook een heerlijke toekomst voorstaat.

Als ik vlaamsche land zeg, ben ik misschien onrechtvaardig voor het noordelijke broederland.

Daar is ook een beweging ontstaan onder de drukking van de Vereeniging tot Bevordering van het Nederlandsche Volkslied. Doch, ze heeft nog verre na de uitbreiding niet genomen, die de vlaamsche kenschetst.

Daar is het gansch een kunstenaarsmassa, die opge staan is, om de beiaardkunst te scheppen. En het is, de Nederlanders duiden het mij niet ten kwade, bij weerkaatsing, dat de beweging in Nederland ontstaan is.

Doch, de beweging heeft ingang gevonden overal waar ons Nederlandsch gesproken wordt ¹⁾. Ze mag zich zelfs in hoog te waardeeren steun verheugen, o. a. het Belgisch Vorstenhuis met koning Albrecht is de beweging zeer genegen en heeft zelfs beiaardoprichters ten hove ontvangen ²⁾.

Maar, wat velen niet weten, is den oorsprong, de bron dier beweging.

Die beweging is ontstaan in het stille stadje Mechelen, tusschen Antwerpen en Brussel, dat al te dikwijls door de Nederlandsche reizigers daargelaten wordt, bij een omreis door België.

Mechelen, dat spijt de moderniseerende pogingen, noch

het stille stadje van voorheen gebleven is, heeft het geluk gehad een bewonderenswaardig kunstenaar te bezitten, met name M. Jef Denyn.

Denyn is tot heden toe als kunstenaar en als technicus onovertroffen geweest en zal het mogelijk altijd blijven. Hij bezat wel is waar een wonderbaar instrument, doch dit was juist zijn kunst, dit instrument, het summum van zijn kunstwaarde te doen bereiken en zoo vertoonde zich Denyn zoo goed technicus als kunstenaar.

Zang was Denyn onbekend zelf, door de Mechelaars, die hem maar hoorden als officieel beambte, die 's Zondags en met de vreugdedagen eenige deuntjes deed over de onverschillige stad weergalmen.

Maar vanaf het oogenblik dat een klaazend stadsbestuur de wekelijksche kouserlin instelde met vooraf aangekondigd programma, werd de opmerkzaamheid van een kleine schaar kunstenaars, die te Mechelen huisde tot hem getrokken.

Ze luisterden, werden verrukt en vonden dat het een misdaad was, dien kunstenaar onbekend te laten blijven.

Maar hoe... Dit was een lijdensweg!

Plakbrieven werden door de schilders en teekenaars gemaakt op den zolder eener drukkerij van een vriend en werden op de voorgevels der bevriende huizen geplakt.

Propaganda die veel geld kostte kon niet gedaan worden, daar er geen enkele bron tot onderstand gevonden werd.

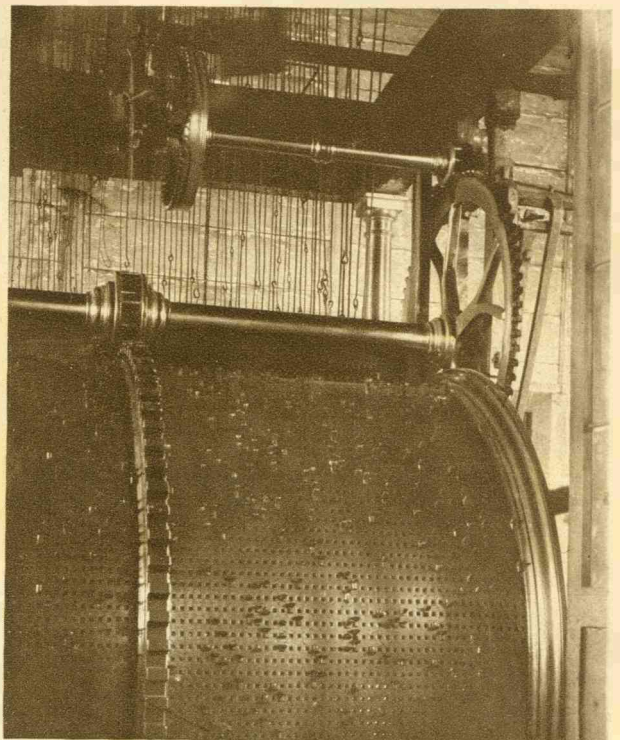
Men ging naar Congressen en men trachtte er de leden van naar Mechelen te lokken op den Maandagavond. Dit lukte tamelijk wel en het hoofddoel was bereikt: de aandacht was op de beiaarden getrokken, een nieuwe kunst ging geboren worden.

Wat verder gebeurde dient enkel hier bijgevoegd te worden om volledig te wezen.

Het Algemeen Nederlandsch Verbond, dat reeds zooveel goeds stichtte nam de bekendmaking in handen, en, daar zulk een verheven zaak, niet anders kon dan gelukken, werd de poging van bekendmaking en verspreiding met volledigen bijval bekroond. Al wat Vlaanderen, Nederland en zelfs het overige van België aan kunstenaars bezit, kwam naar Mechelen en na de zoo ophefbarende kunst van Denyn bewonderd te hebben, vond men het noodzakelijk een beweging te doen ontstaan om de andere beiaarden op den Mechelschen toon te zetten.

Vandaar de heropbeuring; vandaar ook het heil beiaardiers, dat zich in Vlaanderen en later in Nederland veropenbaarde. Onder de beste noem ik Van de Plas (Leuven), Brees (Antwerpen), Nauwelaerts (Lier), De Meele (Aalst) en Van Zuylen (Gouda), Wagenaar (Utrecht) ³⁾, Vincent (Amsterdam). Vandaar de beweging, die zich nu in breeden omvang ontwikkeld.

De eer ervan komt in de eerste plaats en de ruimste mate

Trommel van het automatisch spel. In deze trommel bevinden zich 16.200 gaatjes, waarin schroeven worden bevestigd die door middel van de verbindsels de kiepels in beweging brengen.

toe aan den heer Jef Denyn, den technicus en den kunstenaar. Hij was de bron en de ziel ervan. Als taale, koppige Vlaming heeft hij nooit gewanhoopt zijn doel te bereiken: de bekendmaking van de Beiaarden of Klokken spelen.

Nu nog is hij de ziel en de raadgever aër beweging en strekt nog tot voorbeeld aan de jongeren!

Het zij hem ter eere!

Ukkel, October 1913.

¹⁾ Zelf in Zuid-Afrika is er beweging gekomen. Daar wordt er ernstig aan het instellen van beiaarden gedacht, o. a. te Johannesburg en te Pretoria.

²⁾ D. Somers, van Mechelen, en Michana, van Leuven.

³⁾ Het plan is opgevat een school voor Beiaardiers of Klokkenisten te stichten te Mechelen. Tot nog toe is er materieel nog geen gevolg aan kunnen gegeven worden; niettegenstaande hevige belangstelling, zal het wel niet lang achterblijven.

De heer J. Vincent, de bespeler van het carillon in den toren van het Paleis te Amsterdam.

De beroemde beiaardier Jef Denyn uit Mechelen, hervormer en heropwekker der beiaarden in België en Nederland.

Een der beste Belgische beiaardiers M. v. d. Plas, die den beiaard van de St. Geertrui te Leuven bespeelt.

De heer J. Vincent bij de bespeling van een klokken spel dat als piano te bespelen is, uitgevonden door den heer Addicks te Amsterdam. Op den achtergrond de heer Addicks.